

Rád bych se s vámi podělil o zážitky z našeho posledního výjezdu do Maďarska a na Ukrajinu. Od pondělí 21. 2., kdy Rusko uznalo dvě separatistické pseudorepubliky na Ukrajině, jsem se každé ráno budil s obavou, jestli již nezačala ruská invaze na Ukrajinu. I přesto jsem byl ve čtvrtek ráno 24. 2. zaskočen. Právě jsem se čerstvě dostal z Covidu a byl jsem docela zesláblý. Hned jsem začal obvolávat všechny svoje přátele a spolupracovníky na Ukrajině. V posledních dvou týdnech mně volání, komunikace s naším týmem vedoucích na Ukrajině, rozdělování pomoci, pomoc uprchlíkům, kteří jsou v ČR a odpovědi na četné dotazy, zabírá většinu času. Po pravdě řečeno, nic moc jiného většinou nestíhám. Po počátečním ochromení jsem začal přemýšlet a modlit se, co dál. Na naši nově vyhlášenou sbírku na humanitární pomoc na Ukrajině začalo přicházet docela dost peněz a i na další projekty pomoc v Cholmovci a zapomenutí služebníci přišly velké obnosy. A tak jsem začal prověřovat, jak je možné tyto prostředky na Ukrajinu poslat. Naši ukrajinští spolupracovníci nám však nedoporučovali vzhledem ke všeobecnému chaosu tyto prostředky posílat na bankovní účet či jinou podobnou cestou. Proto jsme se rozhodl přinést tuto pomoc na Ukrajinu fyzicky a zároveň přivést do ČR rodinu pastora Kolji Repljuka. Vzhledem k fyzické slabosti po prodělané nemoci jsem se bál, jak zvládnu přechod na Ukrajinu, a zvláště pak zpět do Maďarska. Na Ukrajinu a zpět jsem se totiž vzhledem k čekací době na hranicích rozhodl vydat pěšky. Také jsem měl obavu, abych se na Ukrajinu dostal v čase, kdy neplatí zákaz vycházení, a mohl se tak bezpečně setkat se svými spolupracovníky a přáteli.

Na maďarsko-ukrajinské hranice jsme spolu s Rudou Prokšem z našeho sboru vyjeli v podvečer ve středu 2. 3. V Budapešti jsme vyzvedli dva naše spolupracovníky, kteří odešli na začátku války do Maďarska a pokračovali směrem k maďarsko-ukrajinským hranicím. Na místě jsme byli ve čtvrtek před půl osmou ráno. Na maďarské straně bylo cítit zvláštní, těžko popsatelnou atmosféru a napětí. Na Ukrajinu, kam skoro nikdo nešel, jsem dorazil již před osmou hodinou ranní. Vykračoval jsem si jako při ranní procházce. Byl jsem navlečený jako pumpa z obavy ze zimy, aby mě nezradila moje fyzická slabost. Na poslední závoře mě kontrolovali dva mladí vojáci se samopaly. Jeden se mě zeptal, jestli jsem Čech, a po té na mě začal mluvit česky. Před válkou totiž pracoval v ČR. Řekl jsem mu, kdo jsem a proč jsem na Ukrajinu přijel. Byl dojatý a měl v očích slzy. Nakonec jsem mu požehnal a po několika metrech chůze se setkal se svými spolupracovníky a přáteli. Bylo to velmi radostné a emotivní setkání, padli jsme si do náruče. Po chvíli jsme jeli cca tři

kilometry do domu jednoho našeho spolupracovníka. Ulice byly prázdné, všude napjatá atmosféra strachu a obav. Chvilí jsme si povídali a domluvili se, jak rozdělit finanční pomoc, a po té se modlili a chválili Boha. Náhle jsem si uvědomil, že možná vidím své přátele a spolupracovníky v tomto světě naposledy, i když si přeji a modlím se, aby se to nestalo. Kdyby totiž Ukrajina padla, pravděpodobně by tam byla diktatura křesťanům dosti nepřátelská, jak se to již děje na Krymu a separatistických pseudorepublikách na východní Ukrajině. Jeden můj ukrajinský přítel se najednou rozbřečel, protože vnímal, že Bůh chce, aby i přes nebezpečí zůstal i se svou rodinou na Ukrajině. Poslechl a rozhodl se zůstat i přesto, že má nabídku azylu v Maďarsku. Bylo to zvláštní setkání, které bych v době míru nemohl nikdy prožít. Biblické věci se v době války zjednodušují a na nepodstatné věci už není čas. Uvědomil jsem si blízkost věčnosti a hrdinství některých mých ukrajinských bratrů.

Po dvou hodinách mě náhle vysadili před frontou utečenců a já šel zpět z Ukrajiny do Maďarska. Čekal jsem jen slabou hodinku a fyzicky to snadno zvládl. Dostal jsem se mezi utečence a neviděl žádného dospělého muže, jen ženy a děti. Je to úplně jiné, než když to člověk sleduje na internetu či v televizi. Vyplašené ženy a děti. Kromě těch, na které na druhé straně někdo čeká, jdou někteří do neznáma. Jedna žena z města Biela Cerква cca 80 kilometrů od Kyjeva slyšela moji češtinu, když jsem ve frontě telefonoval. Jmenovala se Líza. Radovala se, že čeština je podobný jazyk, a v tu chvíli se rozhodla jít do Česka. Byla vyplašená a se slzami v očích se mě ptala, proč je ti fašisté bombardují. Doma musela zanechat muže a osmnáctiletého syna, se kterými se po telefonu těsně před maďarskou pohraniční kontrolou loučila. Po té už jí telefonní spojení vzhledem k absenci roamingu nefungovalo. Šla jen s dvěma menšími syny. Muže od osmnácti do šedesáti z Ukrajiny přes hranice, až na výjimky nepouštějí. I já jsem byl dojatý. Nějakou dobu totiž nic nejedli a šli do neznáma. Řekl jsem jí, že naše auto na maďarské straně je již plné, ale že se je pokusím dostat do nějakého z přistavených českých autobusů a dáme jim najíst. Když jsme prošli pohraniční kontrolou, poslali Lízu s dětmi, aby se vyfotografovaly, pravděpodobně neměly všechny dokumenty, které jsou v normální době potřebné k přechodu do EU. Maďarští dobrovolníci jim po chvíli dali jídlo a pití a přes překladatelku do ruštiny jsem se dozvěděl, že ještě musí na nějakou registraci, kde si mohou klidně vybrat jako cílovou zemi Českou republiku. Museli jsme se rychle rozloučit, ještě jsem jí stačil vtisknout poslední eura, která mně zbyla, v slzách jsme se objali a já pokračoval dále.

Kolem poledne jsme i spolu s rodinou pastora Kolji Repljuka vyjeli směr Domažlice. V Budapešti jsem prožil docela silnou ataku fyzické slabosti, těžko se mi dýchalo a upadal jsem do mikrosnů, kdy mi padala hlava. Báł jsem se, že budeme muset zavolat záchranku. To všechno se dělo, když jsme byli ve veliké zácpě. Po chvíli se mi udělalo lépe a mohl jsem tak zvládnout zbytek cesty. Velikou pomocí pro mě byl Ruda, který zvládl ujet dohromady 2 200 km skoro bez spánku.

Když chtěl na maďarské straně spát, žádali ho různí dobrovolníci o pomoc, a tak skoro nic nenaspal. Já jsem řídit nemohl, to bych vzhledem k mojí fyzické slabosti a nedostatku spánku nezvládl. Navíc jsme jeden druhého po celou dobu výjezdu povzbuzovali a byli v tom společně. Táhl jsme za jeden provaz. Nakonec jsme v noci ze čtvrtka na pátek v pořádku vrátili domů do Čech.

Díky tomuto poslednímu krátkému výjezdu jsem se naučil několik věcí. Nejsem žádný hrdina. Na Ukrajinu se mi jet nechtělo a měl jsem obavy, ale když jsem poslechl Boží hlas, prožil jsem vnitřní pokoj. Bůh se projevuje i skrze moje slabosti. O co slabší je lidský nástroj, o to víc může zazářit Bůh a jeho milost. Když prožíváme slabost, stáváme se kandidáty Boží milosti a moci. Válka na Ukrajině nás vrací do biblické reality, tvůj i můj život může rychle skončit, nevíme, co bude zítra. Zakládat si na svých úspěších, majetku, postavení a vlivu je před Bohem čiré bláznovství. Nech se Bohem použit, nedovol svým slabostem, aby tě zastavily. Potřebuji druhé křesťany, sám nejsem schopen naplnit Boží plán.

Vím, že i u nás jsou v současné době ekonomické problémy. Rád bych Vás i přesto touto cestou poprosil o finanční podporu našich projektů na Zakarpatské Ukrajině. V současnosti je na místech, kde působíme, mnoho materiálních potřeb.

Náš nový projekt **variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu**

Zatím jsme peníze z této sbírky použili na podporu utečenců na Zakarpatsku a v Maďarsku a také lidí, kteří jsou bez prostředků a zůstávají na západní Ukrajině. Modlitebny v Zakarpatsku jsou plné vnitroukrajinských utečenců. Podpořili jsme například také jednoho zemědělce ve vesnici Cholmovec, aby mohl vzhledem k astronomickým cenám na naftu a hnojiva zasít. Video a fotografie z těchto míst můžete sledovat na Facebooku Nadačního fondu KMS. V posledních dnech se otevírá také pomoc ukrajinským utečencům v ČR, a to zvláště v okresech Domažlice, Klatovy a Plzeň-Jih. Situace se mění velice rychle a otevírají se nové možnosti, jak pomáhat.

Variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.

Dále chceme podporovat služebníky, kteří zůstali na Zakarpatské Ukrajině. Podpora služebníků, kteří věrně zůstali na Ukrajině, je pro nás v této době klíčová. Ani jeden z výše zmíněných služebníků není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa shromáždění, kde slouží. Pro každého z těchto služebníků je jakýkoliv, a to třeba i malý finanční dar povzbuzením a zlepšením jejich často těžké finanční situace, která se po vypuknutí války ještě zhoršila. Chceme také podporovat služebníky, kteří uprchli a začínají práci v Maďarsku a České republice. Pastor Šoni Horvát je v Budapešti, odkud koordinuje humanitární pomoc cca dvaceti sborům a misijních skupin a uprchlíkům v okolí Mukačeva a také ukrajinským uprchlíkům v Maďarsku. Přemýšlí také o založení sboru

v Maďarsku. Přes Šoníka koordinujeme pomoc uprchlíkům a potřebným jak v okolí ukrajinského Mukačeva, tak i v Maďarsku. Pastor Kolja Repljuk byl před vypuknutím války na práci v ČR a po modlitbách a konzultacích s naším týmem vedoucích se rozhodl zůstat v ČR. Přes Kolju a další služebníky z jeho týmu koordinujeme pomoc ve Vinogradovském okrese na Ukrajině. Kromě zednických prací, kterými si Kolja v ČR vydělává na živobytí, bude pravděpodobně působit v krizovém štábu pro psychologickou pomoc ukrajinským uprchlíkům. Rádi bychom s Koljou začali zakládat ukrajinské křesťanské skupinky v okresech Domažlice, Klatovy a Plzeň-Jih.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným ve vesnici Cholmovec a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel úspěšně zakončil studium na Vyšší odborné zdravotní škole v Beregovu a před vypuknutím války pracoval v Kyjevě. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s různými zdravotními problémy. Tuto rodinu podporujeme již skoro 20 let. Bez této podpory z České republiky by tři děti nemohly vystudovat vysoké školy a paní Ira by živořila.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak či autobus z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, pořádání konferencí a seminářů, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta, Kolji Repljuka či jiných ukrajinských služebníků v ČR. Mohl jsem také podpořit několik dalších služebníků na Zakarpatsku. Děkuji touto cestou všem dárcům! Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu, 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Chtěl bych, aby výše zmíněné projekty zůstaly pro dárců prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až poslední v pořadí.**

Kdybyste případně chtěli podpořit výše zmíněné projekty, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu

variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci

variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci

variabilní symbol 450 - Pavel Faul

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail:office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít **portál Darujme.cz** z webových stránek_NFKMS (www.nfkms.cz).

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní

poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci a nebo 450 – Pavel Faul**. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Můj youtube kanál a zároveň odkaz na živé vysílání:

<https://www.youtube.com/channel/UCBeX9czSqIf6-CivavdVMwg/videos>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.